

इत्युक्तमुपपन्नम्” र० ना० ॥ अथ निरक्षदेशाङ्गू परिधि-
पञ्चदशभागपर्यन्तं (२४) सूर्यस्य दक्षिणोत्तरतो गमन-
सङ्का तच्छायागमनं प्रतिपादयति” र० ना० । “तदन्तरा-
लयोऽस्मादा याव्योदकं सम्भवत्यपि । मेरोरभिमुखं याति
परतः खविभागयोः” सू० सं० । “तदन्तरालयोर्निरक्षदेशात्
पञ्चदशभागमध्यस्थितदक्षिणोत्तरदेशयोऽस्मादा द्वादशा-
ङ्गुलशङ्कोर्मध्याङ्गुल्याभीष्टकालिकच्छायायाम् वा दक्षिणा-
यमुत्तराय वा सम्भवति । एतुक्तं भवति निरक्षदेशात्
पञ्चदशभागान्तरालोत्तरदेशे मध्याङ्गनतांशानां दक्षिणत्वे
छायायमुत्तरम्, उत्तरत्वे छायायाम् दक्षिणम् । एवं निर-
क्षदेशात् पञ्चदशभागान्तरालस्थितदक्षिणदेशे सूर्यस्योत्तर-
स्थत्वे छायायाम् दक्षिणं दक्षिणस्थत्वे छायायामुत्तरमिति ।
प्रतः पञ्चदशभागान्तरालदेशे खविभागयोर्दक्षिणोत्तर-
विभागयोर्मेरोरभिमुखं मेधेययोः सम्मुखं क्रमेण दक्षि-
णायमुत्तराय यथा स्यात् तथेत्यर्थः । छाया याति
गच्छति भवतीत्यर्थः । अपिशब्दः पूर्वार्थेन सञ्ज्ञया-
र्थकः । अथ “कथं पथ्येति भवनानि विभावयन्निति प्रश्नस्यो-
त्तरं” आकाश्यामाह” र० ना० ॥ “भद्राश्वोपरिगः कुर्याद्भारते
तदयं रविः । रात्र्यर्धे केतुमाले तु कुरावस्तमयं तदा
भारतादिषु वर्षेषु तद्वेधे परम्भवन् । मध्योदयार्धरात्र-
स्तकालान् कुर्यात् प्रदक्षिणम्” सू० सं० ॥ “भद्राश्वर्धोपरि-
गतः सूर्योभारतवर्षे खोदयं कुर्यात् । तकाराङ्गुलश्वर्धे
मध्याङ्गं कुर्यात् । तदा तस्मिन् काले केतुमालवर्षे धरात्
कुरो कुरुवर्षेऽस्तमयं स्वास्तं कुर्यात् । तकाराङ्गुलवर्षयो-
रन्तराले दिनस्य गतं शेषं वा रात्रौ च तदयथायोग्यं
कुर्यादयर्थः । अतिस्यूतदेशग्रहणे यथाश्रुतमिदं मध्यं
किञ्चित्स्यूतदेशग्रहणे तु यमकोटिलङ्कारोमकसिद्धपुरा-
ण्यतर्गतानि तच्छब्दवाच्यानि श्रव्यानि । “लङ्कापुरेऽस्य
यदोदयः स्यात् तदा दिनार्धं यमकोटिधर्मात् । अथस्तदा
सिद्धपुरेऽस्तकालः स्याद्रोमके रात्रिद्वयं तदैव” इति
भास्कराचार्योक्तं भूगोले उक्तनगरीणां भूपरिधिच-
तुर्धायोत्तरत्वात् सङ्गच्छते । अथ भारतादिषु त्रिषु वर्ष-
सङ्ज्ञेषु भारतकेतुमालकुरुवर्षेषु तदङ्गुलश्वर्धोपरिग-
यत् । एवकारात् तन्मूलाधिकव्ययच्छेदः । परिभ्रमन्
परिभ्रमेण स्वस्वामिमतस्थानोपरिस्थितिं कुर्वन् सूर्यः प्रद-
क्षिणं यथा स्यात् तथा सव्यक्रमेण स्वस्थानां दक्षमेणेति
यावत् । उक्तं चतुर्वर्षेषु मध्योदयार्धरात्रस्तकालान्मध्या-
ङ्गोदयार्धरात्रस्तसङ्ज्ञान् कालान् कुर्यात् । एतदुक्तं

भवति । भारतर्धोपरिगतेऽर्के भारतकेतुमालकुरुव-
र्षाश्ववर्षेषु क्रमेण मध्याङ्गसूर्योदयार्धरात्रास्ताः स्युः ।
केतुमालवर्धोपरिगतेऽर्के केतुमालकुरुवर्षाश्वभारतवर्षेषु
क्रमेण मध्याङ्गसूर्योदयार्धरात्रास्ताः । कुरुवर्धोपरि-
गतार्के कुरुवर्षाश्वभारतकेतुमालवर्षेषु क्रमेण मध्याङ्ग-
सूर्योदयार्धरात्रास्ता भवन्तीति” र० ना० ॥ ननु
ग्रहाणां गतिमङ्गावात् प्रतिदेशं याव्योत्तरयोर्ध्रुवगमनं
प्रतिक्षणं च विचक्षणं भासतां परन्तु नक्षत्राणां गत्य-
भावात् प्रतिक्षणं क्रमेणैकत्वावस्थानाभावेऽपि प्रतिदेशमेक-
रूपवस्थानं कुतो न ? एवं ध्रुवयोः परिभ्रमस्याभवात्
सदा सर्वत्रैकरूपवस्थानदर्शनापरिच्छेद्यत आह” र० ना० ।
“ध्रुवोऽस्मिन्मन्त्रस्य नतिर्मेरुं प्रयासतः । निरक्षाभि-
मुखं यातुर्वर्षरोते नतोऽस्ते” सू० सं० ॥ “मेरुं
मेरोरुत्तरायं दक्षिणायं वा तदभिमुखं प्रयासतो
गच्छतः पुरुषस्य ध्रुवोऽस्तिः क्रमेणोत्तरदक्षिणयोर्ध्रुवयो-
रौच्चं भवति । भचक्रस्य नक्षत्राधिष्ठितगोलमध्यभाग-
वृत्तस्य नतिः क्रमेण दक्षिणोत्तरयोर्नतत्वं भवति । मेरो-
र्निरक्षदेशाभिमुखं गच्छतः पुरुषस्य नतोऽस्ते पूर्वोक्तो व्यस्ते
भवतः । उत्तरभागस्य पुरुषस्य निरक्षाभिमुखं गच्छतः
पूर्वोक्तस्थानामेक्षयोत्तरध्रुवस्य नतत्वं पूर्वस्थानामेक्षया
भचक्रस्योत्तरत्वम् । एवं दक्षिणभागस्य पुरुषस्य निरक्षा-
भिमुखं गच्छतः पूर्वस्थानामेक्षया दक्षिणध्रुवस्य नतत्वं
भचक्रस्योत्तरत्वमिति” ।
अथ कुत एवमित्यतः “कथं पथ्येति भगणः सप्तर्षोऽयं
किमाश्रयः” प्रश्नस्योत्तरं भचक्रभ्रमणवस्तुस्थितिमाह”
र० ना० । “भचक्रं ध्रुवयोर्वर्द्धमाक्षिप्तं प्रवहानिलैः ।
पथ्येत्यजस्रं तद्वद्वा ग्रहकक्षा यथाक्रमम्” सू० सं० ।
“भचक्रं नक्षत्राधिष्ठितमूर्तगोलरूपं ध्रुवयोर्दक्षिणोत्तर-
स्थिरतारयोर्वर्द्धं ब्रह्मणा निबद्धं नियतव्युगतिना गोला-
कारेण प्रतिबद्धं प्रवहानिलैः प्रवहवाय्वंशैः स्वस्वस्थान-
स्थेनाक्षिप्तं स्वस्वस्थानानिघातं प्राप्तं सदजस्रं निरन्तरं
पथ्येति । पथिसामिमुखं भ्रमतीत्यर्थः । ननु नक्षत्रचक्रं
वायुना भ्रमति ग्रहास्त्वयोऽधःस्थाः सन्ध्याभावात् कथं
भ्रमन्तीत्यत आह तत्तज्ज्ञा इति । ग्रहाणां गत्यादीनां
कक्षा मार्गा वाय्वंशरूपा भचक्रान्तर्गता आकाशस्या यथा-
क्रममधोऽधस्तद्वद्वा महाप्रवहवायुगोलस्यापितभचक्रो
वायुसूत्रेण निबद्धा अतो भचक्रेण सह भ्रमन्ति
तत्तस्या ग्रहा अपि भ्रमन्तीति किं भिन्नम् । तथाच